odporuje předpisu 2. odstavce § 68 shora cit. vl. nař. — značně ztěžuje stěžující si obci řádnou obranu u nss a znemožňuje i nss-u spolehlivé přezkoumání nař. rozhodnutí, takže výrok ten je stižen podstatnou vadou řízení.

## Č. 9669.

**Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em. * I když pořadová listina byla sestavena úřadem centrálním, jest konečným rozhodnutím o pořadí, proti němuž lze si stěžovati k nss-u, teprve rozhodnutí chefa centrálního úřadu o stížnosti podané podle poslední věty odst. 3. § 39 služ. pragm. z r. 1914.**

(Nález ze dne 11. února 1932 č. 2138.)

Prejudikatura: Boh. A CCLXXVI/26, opačně Boh. A 1365/22 a 189/19.

Věc: Jaromír T. v B. proti ministerstvu vnitra (za zúč. Jaroslava P. v B. adv. Alois Götz z Prahy) o služební pořadí.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Nař. výnosem zaslána byla zem. úřadu v Bratislavě ve smyslu § 39 služ. pragmatiky pořadová listina úředníků vyšší strážní služby státní policejní služby, ukončená ke dni 31. prosince 1928 s vybídnutím, aby byla dána přiděleným úředníkům k nahlédnutí. V této pořadové listině jest st-l mezi úředníky 7. platové stupnice (okresní inspektoři II. třídy stráže bezpečnosti) uveden na místě 6. za Milošem H., Aloisem Sch., Františkem M., Kazimírem St. a Antonínem Z.

Maje rozhodovati o stížnoshti, musil nss v prvé řadě z moci úřední z důvodů své vlastní příslušnosti zjistiti, zda nař. rozhodnutím byla záležitost, o kterou jde, v cestě adm. vyřízena (§ 5 zák. o ss). V těchto směrech dospěl však nss k následujícím závěrům:

Nař. výnosem byla st-li dána k nahlédnutí pořadová listina úředníků vyšší strážní služby státní policejní služby pro obvod celé republiky čsl., ukončená ke dni 31. prosince 1928 a sdělaná žal. min. Podle § 39 posl. odst. služ. pragm. má úředník na vůli, aby do 14 dnů po tom, kdy do pořadové listiny nahlédl, podal stížnost na určení svého pořadí k chefu ústředního úřadu. Ježto organisace ministerstev již v době, kdy vydána byla služ. pragmatika z r. 1914, spočívala na soustavě osobní a ježto zákon ten výslovně dává v § 39 možnost dovolati se rozhodnutí chefa ústředního úřadu, ačkoli na jiných místech (na př. v §§ 2, 3, 50 odst. 3, 51 posl. odst.) mluví jen o ústředním úřadě, nelze předpisu § 39 posl. odst. služ. pragm. dáti jiného smyslu, nežli že zákon o služební pragmatice sledoval účel, aby v každém případě bylo státnímu úředníku umožněno dovolati se ve příčině svého služební pořadí rozhodnutí chefa ústředního úřadu a to i tehdy, když jde o úředníka ústředního úřadu samotného (srov. usnesení Boh. A CCLXXVI/26) nebo o úředníka, který sice koná službu u úřadu ústřednímu úřadu podřízeného, ve příčině něhož však pořadová listina byla sdělána ústředním úřadem samotným. Z toho

plyne, že konečným rozhodnutím o služebním pořadí ve smyslu § 39 posl. odst. služ. pragm. a § 5 zák. o ss jest teprve rozhodnutí ministra o stížnosti podané podle poslední věty III. odst. § 39 služ. pragm.

Nař. výnos není tedy konečným rozhodnutím správního úřadu ve smyslu § 5 zák. o ss a stížnost není tedy přípustna.

## Č. 9670.

**Školství. — Samospráva obecní: * Snížil-li zsv, rozhoduje o žádostech za příděl z vyrovnávacího fondu (§ 10 zák. č. 77/27), v obecních rozpočtech položky, representující kvotu na krytí rozpočtu školní obce, snížil tím rozpočet školní obce samé. V tomto případě snížení položek se musí provésti stejnoměrně podle ustanovení § 11 zák. č. 16/1873 z. z. čes. ve znění čl. I. zák. č. 85/1880 z. z. čes. v rozpočtech všech přiškolených obcí.**

(Nález ze dne 12. února 1932 č. 12.920/31.)

Věc: Obec S. proti býv. zemskému správnímu výboru v Praze o školní rozpočet na r. 1928.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Vyřizuje žádosti osad D., K., S. a Ž., politická obec S., o příděl z fondu podle § 10 zák. č. 77/27 k úhradě nekrytých rozpočtových schodků na r. 1928, provedl žal. úřad nař. rozhodnutím úpravu celkového rozpočtu politické obce S., při čemž poznamenal, že vzhledem k jevícímu se přebytku, jak jej vykazuje většina upravených osadních rozpočtů, nebyl upraven též školní rozpočet (školní obec M.), ačkoliv se tak stalo u ostatních přiškolených obcí«.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Z obsahu nař. rozhodnutí se podává toto: Žal. úřad zkoumal u příležitosti rozhodování o poskytnutí přídělu z vyrovnávacího fondu obecní rozpočty obcí, přiškolených ke školní obci M. Při této příležitosti zkoumal i položky obecních rozpočtů, representující kvoty na úhradu schodku celkového rozpočtu školní obce, a shledal — ať již z jakýchkoliv důvodů —, že položky ty možno snížiti, což ovšem má za následek i snížení celkového školního rozpočtu. Snížení to také skutečně provedl u jednotlivých přiškolených obcí až na obec S., při níž neshledal potřebu snížení této výdajové položky (kvota schodku školního rozpočtu) obecního rozpočtu z toho důvodu, že nově jím upravené rozpočty osad této obce vykazují stejně přebytek, takže není třeba poskytovati obci příspěvek z vyrovnávacího fondu.

Stížnost pak neupírá zsv-u právo k takovému snížení úhradových kvot schodku školního rozpočtu a rozpočtu školního vůbec. Nezákonným shledává však postup žal. úřadu proto, že — snížil-li schodek školního rozpočtu školní obce M. o Kč 18.900.—, měl ve smyslu § 11 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. čes. takto snížený schodek, vykázaný školní obcí, rozděliti opět podle poměru přímých daní na všechny při-